

ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille). Modstræbende faldt jeg tilføie ved Slutningen af forrige Behandling i Spørgsmaalet om Udvalgsnedsættelse, idet jeg ventede, hvad jeg ogsaa udtalte, at Medlemmerne af det tidligere Udvalg vilde fremsætte Forslag til de fornødne Forandringer. Jeg blev imidlertid ved nærmere Undersøgelse af det hele Forhold oplyst om, hvad de tilbageværende Medlemmer af det forrige Udvalg forstaae ved „fornødne Forandringer“, og da denne deres Opfattelse umulig kunde tilfredsstille mig, var jeg meget villig til at tiltræde den Anviisning, der fremkom fra anden Side, for at see at faae bragt noget Mere ud af Forhandlingerne om dette Spørgsmaal, efterat det paa forskjellig Maade og ved mange Leiligheder, der have ligget fjernere fra Sagen end den nuværende Leilighed, er blevet fremdraget, og at søge at faae Noget bragt frem, hvorom virkelig en parlamentarisk Majoritet kunde samles. Det er derfor overordentlig naturligt, at jeg findes mellem Forslagsstillerne, skjøndt jeg i i sin Tid bødte mig for den tilstedeværende Stemning, der var for ikke at nedsætte Udvalg.

Svgsbro: Det forekommer mig, at der ligger meget nære Grunde for, at de foreliggende Forslag netop ere fremkomne taar og ikke tidligere. Det forekommer mig klart, at vor finantzielle Tilstand nu er bleven os Alle saa aabenbar, at vi kunne see, at det er af højeste Vigtighed at spare, hvor der kan spares, og anvende Statens Midler paa en saa frugtbringende Maade som muligt, og det er i den Retning, at vore Forslag gaar, som jeg haaber at skulle kunne vise, naar vi komme til at behandle Sagens Realitet. Dette er altsaa en Grund, som ikke i den Grad har været tilslæde for os tidligere. Dernæst have vi faaet en Beretning om vort Pensjonsvæsen, hvoraf vi have seet, at meget ofte, naar vi have villet Reformere, ere de blevne kostbare derved, at der har været pensionsberettigede Embedsmænd, som man da skulde give Pension. Men vore Forslag gaar netop ud paa at forebygge, at man fastsætter nye Lønninger med Pensionsberettigelse ved Instituter, hvorom der paa mange Steder og hos flere af de

mest Dagjældende har dannet sig den Anskuelse, at der bør see en Forandring og Indskrænkning. Det lærde Skolevæsen har gennem en Række af Aar været Gjenstand for meget omhyggelige Overveielser både af de ved Skolerne ansatte Skolemænd og fra Forældrenes Side, og det er blevet idetmindste en meget almindelig Mening, at der bør see en Forandring. Desuagtet have vi ikke seet, at Regeringen har rørt en Haand for at komme til en saadan Forandring eller ialfald ikke gjort Andet end sammenkaldt enkelte Kommissioner, bestaaende af selve de Sagkyndige, hos hvem man ikke kunde vente saadanne Bestræbelser for Omdannelse, som hvis f. Ex. Repræsentanter for Forældrene og for Staten vare komne med. Dette har ført til, at der mellem flere Skolemænd selv, som offentlig udtalt, har dannet sig den Mening, at der Intet vil naaes i denne Sag, medmindre den lovgivende Magt træder til, saa at dette ogsaa har været en særlig Opfordring for os til nu at gjøre Noget. Men dertil kommer, at, selv om en saadan særlig Opfordring ikke forelaa, saa veed jeg ikke, hvorfor Medlemmer, som ikke have havt den Ære at sidde i Udvalgene de foregaaende Aar, skulde være bundne til ikke at fremkomme med saadanne Forslag til Sagens 2den Behandling, som de her foreliggende, helst naar et nyt Folkething er blevet valgt siden den Tid; thi det maa dog ogsaa tages i Betragtning. Selv om det nemlig kan antages, at de ældre Medlemmer, som i sin Tid kunne have dannet et Fleertal for Et eller Andet, fremdeles ville holde paa deres Mening, kunde Forholdene jo have forandret sig meget efter de nye Valg; og derfor har man jo netop Bestemmelsen om nye Valg, for at der kan see Forandring i Thingets Sammensætning og Stemmegivning. At der her skulde foreligge Noget, der ikke hører hjemme i en Lønningslov, kan jeg ikke indrømme. Jeg veed nok, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille) allerede tidligere har sagt, at Lønningslove ikke maae give sig af med at være Organisationslove (Bille: Maae vogte sig derfor!) — ja, eller vogte sig for at blive det; men det er tillige sikkert nok, at vore Lønningslove meget ofte have givet sig af